

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 18.973 van 21 november 2008
in de zaak RvV X II**

In zake: X, in eigen naam en in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ecuadoraanse nationaliteit te zijn, in eigen naam en in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig kind, X, op 31 juli 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 1 juli 2008 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. HADIEL HOLAIL, die loco advocaat R. JESPERES verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen samen met haar dochter op 31 oktober 1998 België binnenkwam, diende, bij schrijven gedateerd op 19 april 2007, een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf gemachtigd te worden.

1.2. Op 1 juli 2008 nam de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard werd en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

De eerste beslissing, die verzoekster op 1 juli 2008 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“in toepassing van artikel 9.3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en) :

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Het feit dat betrokkene sinds 31.10.1998 in België verblijft, naar België is gekomen om zich te herenigen met haar moeder, geïntegreerd zou zijn, Nederlands leert en spreekt, werkbereid is, haar kind hier school loopt, een vrienden- en kennissenkring heeft uitgebouwd, verantwoordt niet dat de aanvraag tot regularisatie op grond van artikel 9 van de wet van 1980 wordt ingediend.

Wat betreft het feit dat haar moeder in België woont; betrokkene verklaart niet waarom dit feit op zich een buitengewone omstandigheid vormt waardoor het voor haar zeer moeilijk is om zich naar het land van herkomst te begeven om daar de aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen.

Het feit dat hun kind hier naar school gaat, kan niet aanzien worden als een buitengewone omstandigheid daar betrokkenen niet aantonen dat een scholing niet in het land van herkomst kan verkregen worden. Tevens behoeft de scholing van het kind geen gespecialiseerd onderwijs, noch een gespecialiseerde infrastructuur die niet in het land van herkomst te vinden is. Bovendien dient er op te gewezen te worden dat de verplichte scholing van het kind steeds plaats vond in illegaal verblijf. Hierbij kan bijgevolg opgemerkt worden dat het de ouders zijn die de belangen van het kind hebben geschaad door zich te nestelen in dergelijk verblijf.

Wat de vermeende schending van art. 8 EVRM betreft kan worden gesteld dat de terugkeer naar het land van herkomst om aldaar een machtiging aan te vragen niet in disproportionaliteit staat ten aanzien van het recht op een gezins- of privéleven. De verplichting om terug te keren naar het land van herkomst betekent geen breuk van de familiale relaties maar enkel een eventuele tijdelijke verwijdering van het grondgebied wat geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt. Gewone sociale relaties vallen niet onder de bescherming van art. 8.

(...)”

De tweede beslissing, die verzoekster evenzeer op 1 juli 2008 ter kennis werd gebracht, luidt als volgt:

“(...)

Met toepassing van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, moet de gemaande (P. C., C. d. R.) (...) + haar minderjarige dochter: (P. P. S. d. R.) (...)

Het grondgebied van België verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten : Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Italië, Oostenrijk, Griekenland, Noorwegen, Zweden, IJsland, Finland en Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta.

REDEN(EN) VAN DE BESLISSING ②)

0 artikel 7, eerste lid, 1° : verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de documenten : De betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum in haar paspoort

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal en Spanje, Italië, Oostenrijk, Griekenland, Noorwegen, Zweden, IJsland, Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta om volgende reden :

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan haar onwettige verblijfssituatie zodat een manu militari tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden.

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om haar aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming QUITO.

In uitvoering van deze beslissing, gelasten wij, (W. E.), attaché, Gemachtigde van de Minister van migratie en asielbeleid

De Politiecommissaris/ de Korpschef van Antwerpen

De betrokkene (P. C., C. d. R.) + minderjarige dochter (P. P. S. d. R.) op te sluiten in de lokalen van 127BIS STEENOKKERZEEL

Met het oog op zijn overbrenging naar de luchthaven van Zaventem ten einde hem aan boord te laten gaan van het vliegtuig met bestemming QUITO.

(...)”

Dit zijn de bestreden beslissingen.

1.3. Bij arrest nummer 13.614 van 2 juli 2008 werd het beroep tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tweede bestreden beslissing door de Raad verworpen.

1.4. Op 4 juli 2008 werd verzoekster, samen met haar dochter, gerepatrieerd naar Quito.

2. Ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. In de mate dat de vordering gericht is tegen een beslissing tot vrijheidsberoving, genomen in toepassing van artikel 7, derde lid, van de Vreemdelingenwet, dient er op te worden gewezen dat, overeenkomstig artikel 72, tweede lid, van dezelfde wet, het enkel aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt om na te gaan of deze maatregel in overeenstemming is met de wet en de Raad derhalve geen rechtsmacht heeft.

2.2. De Raad dient voorts ambtshalve na te gaan of verzoekster nog een belang heeft bij de vernietiging van de andere bestreden beslissingen. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet immers slechts voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. Baert en G. Debersaques, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandelingen en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet verzoekster bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Verzoekster voert aan dat zij, ondanks het feit dat zij op 4 juli 2008 samen met haar dochter gerepatriëerd werd naar Ecuador, nog een belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Zij betoogt dat haar dochter aan dyscalculie leidt en reeds is ingeschreven in Sito 5, een school in Antwerpen met bijzondere aandacht voor dyscalculie. Zij licht toe dat in Ecuador een aangepaste behandeling quasi niet mogelijk, laat staan toegankelijk, is. Zij benadrukt dat een aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden via de bevoegde ambassade een aantal maanden zal duren waardoor haar dochter een ernstige schoolachterstand zal oplopen wat gevolgen zal hebben voor haar verdere loopbaan. Zij benadrukt dat aangezien haar dochter minderjarig is zij het kind dient te kunnen vergezellen naar het land waar de best mogelijke behandeling voor dyscalculie beschikbaar is.

Er moet worden opgemerkt dat het niet betwist is dat de tweede bestreden beslissing volledige uitvoering gekregen heeft en hierdoor uit het rechtsverkeer verdwenen is. Verzoekster kan dan ook niet gevolgd worden waar zij stelt dat zij nog een belang heeft bij de vernietiging van de tweede bestreden maatregel.

Met betrekking tot de eerste bestreden maatregel kan verzoeksters uiteenzetting evenmin overtuigen. Er moet immers worden benadrukt dat de tweede bestreden beslissing de onontvankelijkheid vaststelt van de aanvraag van verzoekster om, in toepassing van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf gemachtigd te worden. Artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet voorziet in een procedure die toelaat om, wanneer er zich buitengewone omstandigheden voordoen, een verblijfsmachtiging in België af te geven. Nu verzoekster zich niet langer op het Belgisch grondgebied bevindt, is een afgifte van een verblijfsmachtiging aan verzoekster in België niet meer mogelijk. Aangezien verzoekster een visumplichtige vreemdeling is die in het buitenland verblijft, zal zij hoe dan ook een beroep moeten doen op de bevoegde diplomatieke of consulaire post om de nodige binnenkomstdocumenten te verwerven. Een eventuele vernietiging van de eerste bestreden beslissing kan verzoekster dan ook geen voordeel meer opleveren (RvS 13 augustus 2002, nr. 109.731).

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig november tweeduizend en acht door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. CORNELIS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. CORNELIS.

G. DE BOECK.